

מוסיקה הקוסם

סיפור בלרוס

חי פעם נער שהיה אמן גדול בנגינה. ניגן בכל הכלים, חלילית, כינור ותוף. לכן גם קראו לו "מוסיקה".

כשגדל, בנה לעצמו כינור מיוחד והלך בעולם לשמח בני-אדם. כך התהלך בין ערים וכפרים תוך נגינה על הכינור שלו.

אך במקומות אחדים באו-לא באו שדים, שלא נתנו לחיות לבני-אדם בשקט. השדים ראו שבכל מקום בו מוסיקה מנגן, חיים אנשים בשלום, ושנאו אותו בגלל זה.

הלך פעם מוסיקה ביער, והשדים שלחו לקראתו זאבים. הזאבים יצאו לשביל, חרקו בשיניים חדות. מוסיקה עצר. לא היה לו במה להתגונן בפני זאבים. בוודאי יטרפו אותו. התחיל להתכונן לדבר הגרוע ביותר. ואז החליט לנגן עוד פעם, אולי הפעם

האחרונה. הרים את כינורו והתחיל, והכינור מנגן כמו חי!

הזאבים פתחו את לועיהם, עומדים, מקשיבים למוסיקה ומעיניהם דמעות זולגות. הפסיק מוסיקה

לנגן, מוכן כבר למות ורואה, הזאבים הסתובבו וחוזרים ליער חשוק. הורידו את ראשיהם, קפלו את זנבותיהם, נעלמו בין העצים.

"טוב" חשב מוסיקה "אנגן לכם, שדים, שיעשה לכם חם!" והתחיל לנגן. לא עברו דקות כשהכל התחיל

להסתובב סביבו, השדים התפזרו בגילגולים, ראש מעל רגליים, לכל הצדדים, כל אחד לכוון אחר. מאז השדים כבר לא מטרידים את מוסיקה, מפחדים ממנו. והוא הולך בעולם, מנגן בכינור ומשמח בני-אדם.

שמח מוסיקה והלך הלאה. הלך עד שהגיע לנהר. התיישב שם על גבעונת, הוציא את הכינור והתחיל לנגן. ניגן כל כך יפה, כל כך שמח, שהשמיים, הארץ, המים בנהר, הכל יצא בריקודים. ראו השדים - מוסיקה שלם, לא נפגע, ורק מנגן בכינור. לא מצא חן בעיניהם הדבר. הפסיק מוסיקה לנגן, קם והלך הלאה. לא הלך הרבה ומולו באו שני בחורים. "שלום מוסיקה" אמרו "תעשה לנו טובה, תנגן במסיבה שלנו. ניתן לך לאכול ולשתות, וללון." מוסיקה הסכים והלך אתם. הביאו אותו לבית גדול ויפה. היו שם אורחים רבים וכל הזמן באו חדשים. וכל אחד שבא, ניגש קודם כל לשולחן, שם אצבע בקערה ומשפשף בה את עיניו. מוזר נראה הדבר למוסיקה. "אולי גם אני אנסה" חשב. הכניס אצבע לקערה וכשרק נגע בעיניו נעצרה נשימתו. מסביבו רק שדים, ובית אינו בית אלא גיהנום! לכאן הביאו אותו וירצו בוודאי כאן לעצרו!